
Strom života kvete Na Slupi

Strom života kvete Na Slupi

Výhoda botanických zahrad je v tom, že v nich pořád něco kvete. A to i v zimě. Platí to i o botanické zahradě Na Slupi, kde vedle orchidejí kvete v těchto dnech i letitá kamélie (*Camellia sinensis*) a překrásná 85 let stará tlustice (*Crassula ovata*), nazývaná též stromem života.

„V polovině září začne v naší zahradě ožívat většina sukulentů z Jižní Afriky, v listopadu či prosinci nakonec vykvetou,“ říká zahradník Jaroslav Uhlmann a dodává: „Tyto rostliny jsou v evropských sbírkách tři sta let, přesto si pamatují, že třeba šestnáctého září začne v jejich domovině pršet, tak šestnáctého září začnou růst.“

Perlou mezi slupskými sukulenty je právě *Crassula ovata*. Tuhle tlustici zahrada dostala před padesáti lety darem a najdete ji v hlavním skleníku sukulentů a kaktusů.

„*Crassula* pochází z Jihoafrické republiky, konkrétně z Východního Kapska. Dorůstá kolem dvou metrů a nazývá se také gumovník, strom života nebo strom štěstí,“ říká zahradník Jaroslav Uhlmann.

Kdy tento macatý košatý stromek s drobnými kvítky přišel ke své přezdínce, se lze jen domnívat. Podle Uhlmanna to mohlo být v Čechách někdy na počátku minulého století a zahradník z botanické zahrady má pro to své vysvětlení:

„Je krásná a taková statná. Dožívá se dlouhého věku. Nemá sice letokruhy, takže se to nedá spočítat, ale často přes stovku. Zřejmě i proto se stala jakýmsi symbolem dlouhověkosti. Traduje se, že v sobě skrývá život v jeho dobrých i špatných stránkách,“ dodává.

Strom života byl do Evropy dovezen na začátku sedmnáctého století Holanďany a Angličany, kde byl pak ozdobou paláců a domů vysoké šlechty. Až později se rozšířil mezi všechny vrstvy po celé Evropě. „Na počátku dvacátého století ho pěstovali už naše babičky, spolu s muškátý a myrtou to byla velice oblíbená okrasná rostlina,“ říká zahradník.

Kaktusy a sukulenty se dostaly do Pražské botanické zahrady přírodovědecké fakulty v Praze už po jejím přestěhování z levého břehu Vltavy v roce 1898. „Tehdy zde bylo několik tzv. ševcovských kaktusů, to jsou ty listové s velkými červenými květy,“ říká kurátor sbírky sukulentů Jaroslav Uhlmann, který se o ně stará už šestnáct let.

O rozvoj kaktusů se postaral také 1. spolek pěstitelů kaktusů v Praze, založený v roce 1922. „V současnosti je to jeden z největších spolků na světě, protože jenom pražský spolek sdružuje víc členů, než je všech kaktusářů v Německu, Rakousku a Švýcarsku,“ říká zahradník a uzavírá:

„Naši pěstitelé kaktusů jsou na špičkové úrovni, od nich se učí i Nizozemci, kteří v současné době zaplavují evropský trh všemi možnými rostlinami.“